

BUITEN DE LEGERPLAATS

(uitwerking van aantekeningen, gemaakt tijdens de Bijbelcontactdag in 't Loo, op 2 oktober 2010)

Hebr. 13: 13 Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn
smaadheid dragende.

Deze woorden staan zo ongeveer aan het einde van de Hebreeënbrieff en beginnen met: 'zo dan'. Dit vloeit dus voort uit al het voorgaande wat gezegd is.

Tot Hem uitgaan buiten de legerplaats lijkt ons nog wel wat, maar er staat meteen achter dat we ook Zijn smaadheid zouden dragen en dat is toch wel wat anders. Denk bijvoorbeeld aan de politiek: we leven nu in 2010 en hebben net een kabinetsformatie achter de rug die uitmondt in een regering van VVD en CDA, met gedoogsteun van de PVV.

Hét politieke thema van de PVV is de islam. Volgens de PVV is de islam geen religie, maar een politieke ideologie, met een totalitaire leer gericht op dominantie, geweld en overheersing. Daarom moet de islam bestreden en teruggedrongen worden in Nederland.

Alle andere politieke partijen, de christelijke inclusief, denken daar anders over en zien de islam als een religie die past binnen het beleid van godsdienstvrijheid zoals we dat van een keurig en tolerant land als Nederland gewend zijn.

En omdat dit de algemeen aanvaarde visie van alle overige politieke partijen is, zijn ook het CDA en de CU bang voor hun eigen reputatie. 'Wat zullen de mensen er wel niet van zeggen als wij tegen de islam zijn?'

Maar wij zouden niet bang zijn onze 'goede' naam te verliezen, maar als dat nodig is Zijn smaadheid dragen. Als de Heere Jezus wat meer politiek gehandeld had, dan hadden ze Hem ook zeker niet gekruisigd.

Hij draagt smaadheid en wij zouden er blij mee moeten zijn als wij Zijn smaadheid dragen, alleen al omdat dat nuttig is.

De Heere Jezus heeft buiten de legerplaats geleden. Wat is dan die legerplaats?

De legerplaats is Jeruzalem.

Jeruzalem werd in het jaar 70 verwoest en dus was er vanaf dat jaar dan ook geen Jeruzalem meer.

Maar Jeruzalem betekent nog wel wat meer dan alleen maar een hoop stenen.

Officieel is het volgens de psalmist de stad van de grote Koning. Hij zal Jeruzalem verwoesten, maar ook herbouwen. Dan zullen daar de stoelen des gericht gesteld worden en zullen uiteindelijk alle volken onder dat gericht komen.

Jeruzalem fungeert daarom ook als uitbeelding van alle Messiaanse beloften, die nog steeds niet vervuld zijn.

Jeruzalem staat voor een bepaald politiek systeem.

Jeruzalem staat voor de bloedstad. De profeten werden gedood als ze in Jeruzalem kwamen.

Het gaat dus over het oudtestamentische Jeruzalem. Het was toen niet best gesteld met die stad en haar inwoners. Zij geloofden niet in de God Die hen uit Egypteland geleid had en waren Hem steeds ongehoorzaam. Dat is ook de reden waarom Jeruzalem steeds verwoest werd.

Het huidige Jeruzalem zal ook geen vrede brengen; dat is een waanidee.

Jeruzalem als legerplaats gaat over een politiek en religieus systeem waar je als gelovige buiten zou treden.

Veel christenen leven uit gebrek aan een geestelijk leven een materialistisch bestaan en schurken tegen het Jodendom aan. Zij vierten bijvoorbeeld de sabbat en onderhouden oude Joodse rituelen. Dat is geestelijke armoe. De Heer heeft nooit een goed woord over gehad voor het Judaïsme, voor de Joodse religie. Hij zei: 'Jullie hebben Gods wetten vervangen voor jullie eigen wetten'.

De Joden zeggen zelf dat ze niet kunnen leven volgens de Mozaïsche wetten, omdat er geen tempel is.

Het Judaïsme is bedacht in ballingschap in Babel en daarna geïmporteerd in Jeruzalem, maar de Heer heeft nooit gezegd dat zij het zo moesten doen en ook niet dat ze er weer mee moesten ophouden.

De Joden leefden in het algemeen in onwetendheid; als ze Mozes geloofd hadden, zouden ze ook Hem geloofd hebben. En hoe dicht het ook allemaal bij de waarheid staat, zij worden vijanden van het Evangelie genoemd (Rom. 11: 28). Wel religieus, maar vijanden van het Evangelie.

De legerplaats is dus ook de vertegenwoordiging van een religieuze wereld die synoniem staat voor de eerste beginselen der wereld. Daar horen gelovigen niet thuis en dus zouden zij buiten die legerplaats gaan.

Christenen in het algemeen menen dat de Heer er voor hen is; dus als een soort sociaal werker. In feite doet een sociaal werker niet veel meer dan het zoveel mogelijk beperken van de schade voor de samenleving. Als de Heer er dus voor ons zou zijn, als 'sociaal werker', dan betekent dit dat Hij heel druk doende is met het onderhouden van onze oude mens. Maar onze oude mens is voor Hem dood en Hij heeft daarom ook geen beloften gedaan voor deze oude schepping, want daar wil Hij helemaal niets mee te maken hebben.

Daarom gaat het ook vaak slechter met gelovigen in deze wereld dan met ongelovigen. Dat komt waarschijnlijk ook omdat we buiten de legerplaats leven en niet geaccepteerd worden door de wereld of op z'n minst niet serieus genomen.

Dat is onze plaats, leven in gemeenschap met elkaar en met de Heer, buiten de legerplaats maar in het Licht. Dat Licht vind je niet in de wereld want de wereld leeft in duisternis.

De duisternis is niet de zonde, maar de onwetendheid en door onwetendheid ben je afgesneden van het Licht.

Joh. 3: 19 En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos.

In die duistere wereld leven wij en ons wordt wijsgemaakt dat die wereld helemaal niet zo duister is en dat die wereld zich ten goede ontwikkelt.

Hebreeën gaat over de oude Mozaïsche religie tegenover het Nieuwe Verbond, dat geen religie is.

Religie komt van 'ligare' = binden, een bindende band. Re = her.

Religie = opnieuw en steeds sterker binden. Het legt de mens regels op. Het is net trekkertrek; de last wordt steeds zwaarder gemaakt.

Maar nu, levend onder het Nieuwe Verbond, zijn wij vrij van alle religie.

En toen heeft men het woord kerk uitgevonden. En de kerk gaat dan voor onze omgeving of voor ons dorp of onze stad iets betekenen. De kerk gaat de situatie namelijk verbeteren. Maar de Heer is er niet voor een omgeving, stad of dorp, want de Heer heeft Zich teruggetrokken uit deze wereld en verzamelt Zich nu de Gemeente.

Kerk komt van kuriakos = dat wat van de Heer is.

Vroeger was de kerk de r.k. kerk en daarom hebben de protestanten, die de Bijbel vertaald hebben, het woord kerk vermeden. Luther vond het woord Gemeente uit en de vertalers van de Statenvertaling hebben dat woord overgenomen.

'Gemeente' stamt dus uit de tijd van de reformatie. Toch noemt iedereen het nog gewoon kerk. Wat een armoe.

Het oorspronkelijk woord voor Gemeente is 'ecclesia'. Men is uit- (ec) geroepen uit de legerplaats, uit deze tegenwoordige boze eeuw. En dat is nu precies het tegenwoordige werk van onze Heere Jezus Christus.

Galaten 1: 4 Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader;

Hij zou ons trekken uit deze tegenwoordige boze wereld (aioon). Hij zou ons in de praktijk uit deze boze wereld trekken en fundamenteel is dat gebeurd bij onze bekering.

Die tegenwoordige wereld is boos. Die wereld heeft Hem verworpen en heeft nog steeds de duisternis liever dan het licht.

Deze wereld doet boze werken. Het CDA heeft geen bezwaar tegen het christendom en ook niet tegen de islam. Zo conformeer je je aan de wereld. Zij zijn in duisternis en weten volstrekt niet waar het over gaat.

Dat Christus ons trekt uit deze tegenwoordige boze wereld is volstrekt in overeenstemming met Gods wil. En doordat wij uitgaan buiten de legerplaats, plaatst ons dat buiten die boze wereld.

Zowel Galaten als de Hebreëen gaan over de tegenstelling tussen de religie van het Oude Verbond en de vrijheid van het Nieuwe Verbond. In de wereld is geen vrijheid.

In Galaten gaat het over de wet; dat men besneden moest worden en dus onder de eerste beginselen van de Joodse religie moest leven (zie ook Hand. 15).

Het Evangelie is de prediking van het `nieuwe Verbond waarvan Jezus Christus de Borg en Middelaar is.

God heeft aan Abraham beloften gedaan (430 jaar voordat de wet kwam. Abraham leefde dus niet onder de wet.) met betrekking tot Zijn zaad. En Paulus zegt dan dat dat Zaad Christus is (Gal. 3: 17). De strekking van Paulus' betoog is dat sinds het Zaad verschenen is, God Zijn beloften vervult in Christus.

Waartoe is dan de wet? Zie het vervolg van Galaten 3. Daarom is de wet vernietigd geworden, teniet gemaakt (Hebr. 7: 18), want de vernietiging van het voorgaande gebod geschiedt om deszelfs zwakheids en onprofijtelijkheids wil. Natuurlijk is de wet heilig, rechtvaardig en goed (Rom. 7: 12), maar je kunt er niets mee want hij is ook zwak en onprofijtelijk. Je kunt de wet in het museum bekijken, maar er in de praktijk niet onder leven, want de wet heeft geen ding volmaakt, maar is de aanleiding van een betere hoop, door welke wij tot God genaken (Hebr. 7: 19). De wet is slechts een aanleiding, een schaduw of beeld van het Nieuwe Verbond, dat niet de wet als regel heeft, maar de genade. En daarom zouden wij ook onder de heerschappij van die genade leven.

Bovendien overtreft Christus Mozes (Hebr. 3) en Hij overtreft ook Aäron, de godsdienstige leider van het volk Israël (Hebr. 5). Mozes en Aäron zijn beiden typen van Christus onder het `nieuwe Verbond waaronder wij leven.

Wij waren in bewaring gesteld, gevangen genomen, maar nu vrij van de wet (Gal. 3). Het gaat niet alleen om de Joodse wet maar om het hele beginsel van wet, want wet kan misschien wel je gedrag veranderen maar niet je wezen. Als je dus onder de wet wilt leven, moet je daarvoor altijd werken, terwijl het je in feite niet verandert of dichterbij God brengt. Want God verdraagt geen zonden en al onze werken, hoe goed bedoeld ook, zijn met zonden bekleet.

Leven onder de wet is bijzonder vermoeiend. Daarom staat er ook in Matth. 11.

28	Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.
29	Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen.
30	Want Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.

Dat gaat over de last van de wet.

Het leven naar een religie vinden we op karikaturale wijze gedemonstreerd in het Jodendom. Het is het Goddelijke voorbeeld van wat religie met de mens doet. Zo is de geschiedenis van Israël tot lering van ons (1 Kor. 10: 11), zowel positief als negatief. We zouden leven volgens het voorbeeld van de gelovigen uit Hebr. 11 en uiteraard ook hoofdstuk 12, waar ons Christus voorgesteld wordt als overste leidsman en Voleinder des geloofs. We zouden niet naar het voorbeeld van de ongelovigen leven, zoals beschreven in 1 Kor. 10 en Hebr. 3 - 4.

Godsdienst of religie gaat uit van het beginsel dat er altijd toch nog ergens iets goeds te vinden is in de mens en dat je dat goede zou ontwikkelen. Maar de Bijbel zegt dat er geen goed in de mens woont en dat die mens dus vervangen moet worden.

Verder is religie gewoon ordinaire commercie. Petrus zegt daarover: 'Zij zullen van u een koopmanschap (business) maken' en de Heere Jezus zei het al in de tempel: 'maakt niet het huis Mijns Vaders tot en huis van koophandel' en keerde de tafels om en de zitstoelen dergenen die de duiven verkochten en dreef allen uit die kochten ven verkochten. Het zou een huis van gebed zijn en zij hadden er een koopmanshuis van gemaakt. Eén van de grootste bedrijven in de wereld is nog altijd de rooms katholieke kerk, met ook het grootste kerkgebouw ter wereld, de Sint Pieter in Rome.

Religie is business en dus de legerplaats. Het gaat om macht en geld en dus om onderdrukking en daarom wordt er gezegd dat je in het vagevuur terecht kunt komen. Zo worden de zieltjes bang en klein gemaakt, het houdt de boel bij elkaar en het levert een hoop geld op, want er is natuurlijk altijd een mogelijkheid om je zonden af te kopen.

Maar wij hebben het Nieuwe Verbond, waarvan Christus Borg en Middelaar is. Daarom zouden wij buiten de legerplaats gaan.

De mens is slaaf van de dood, de zonde en de wet. Als je het overwinningsleven wilt hebben over dood, zonde en wet, leef dan onder de beginselen van het Nieuwe Verbond; dan zullen dood, zonde en wet niet meer over ons heersen. Ze zijn er nog wel, maar ze beheersen ons leven niet meer. Ga uit de wet en meld je bij de Heere Jezus Christus.

Hebr. 10: 19 Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te
gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus,
20 Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft
door het voorhangsel, dat is, *door Zijn vlees*;
21 En *dewijl wij hebben* een groten Priester over het huis Gods;
22 Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle
verzekerdheid des geloofs, *onze* harten gereinigd zijnde van
het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein
water.
23 Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden;
(want Die het beloofd heeft, is getrouw);

- 24 En laat ons op elkander acht nemen, tot opscherping der liefde en der goede werken;
- 25 En laat ons onze onderlinge bijeenkomst niet nalaten, gelijk sommigen de gewoonte hebben, maar *elkander* vermanen; en *dat* zoveel te meer, als gij ziet, dat de dag nadert.

Die onderlinge bijeenkomst is in het heiligdom, welke Christus ingewijd heeft. Daar komen wij bijeen en daar ontmoeten wij elkaar.

- Hebr. 4: 14 Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgegaan is, *namelijk* Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden.
- 15 Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, *doch* zonder zonde.
- 16 Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.

Dat heiligdom is in de hemel, dus buiten de legerplaats. Daar staat de troon der genade en daar zit Christus ter rechterhand Gods. Het gaat niet om een letterlijke troon, maar om Degene Die daarop gezeten is. Daar heeft Hij eer en heerlijkheid ontvangen en zo zien wij Hem dan ook, met eer en heerlijkheid gekroond (Hebr 2: 9). Die hemel is niet erg ver weg, want wij zijn met Hem gezet in de hemel; Wij zijn in Hem en Hij is in ons (Joh. 17). Of, Hij is in de hemel en ons leven is met Christus verborgen in God (Kol 3: 3). Of, onze wandel is in de hemel (Filip. 3: 20). Zoek eerst het koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid (Matth. 6: 33). Dat Koninkrijk is in de hemel en behoort niet tot deze tegenwoordige boze eeuw, maar daarbuiten en daarom zouden wij buiten die legerplaats gaan.

- Hebr. 13: 10 Wij hebben een altaar, van hetwelk geen macht hebben te eten, die den tabernakel dienen.

Wij hebben een altaar. Een altaar is de uitbeelding van de dienst aan God. Wij zijn namelijk bekwaam gemaakt om de levende God te dienen en we zijn bekwaam gemaakt om dienaren te zijn van het Nieuwe Verbond. Wij eten van het altaar, net zoals de priesters in het Oude Testament dat deden. Maar degenen die de tabernakel dienen, die vasthouden aan de oudtestamentische wetten, hebben geen recht daarvan te eten. Want waarom zou Hij voor hen zorgen die leven onder het Oude Verbond, terwijl wij bekwaam gemaakt zijn om dienaren van het Nieuwe Verbond te zijn?

- 11 Want welker dieren bloed voor de zonde gedragen werd in het heiligdom door den hogepriester, derzelver lichamen werden verbrand buiten de legerplaats.

Hier wordt verwezen naar oudtestamentische rituelen. Het bloed van de dieren werd bij gelegenheid wel gebracht in het heiligdom, maar de lichamen van die dieren werden verbrand buiten de legerplaats. Het bloed, het leven, ging dus in het heiligdom en het uitwendige ging als afval naar buiten de legerplaats.

En waar ons leven verborgen is in God, daar bevindt ons praktische leven zich buiten de legerplaats. Het gaat erom dat je primair ingaat in het heiligdom en als je dan om je heen kijkt, dan zeg je: 'Dit is mijn wereld niet'.

Maar, als je vervolgens weer de legerplaats binnenstapt, betekent dit dus ook dat je uit het heiligdom stapt. Dat doet de Heer niet, maar is een keuze van jezelf.

De term 'buiten de legerplaats' is, net als de rest van de Hebreeënbrief, afkomstig uit het Oude Testament en uit de oudtestamentische typologie.

Exodus 33: 7 En Mozes nam de tent, en spande ze zich buiten het leger, ver van het leger afwijkende; en hij noemde ze de tent der samenkomst. En het geschiedde, dat al wie den HEERE zocht, uitging tot de tent der samenkomst, die buiten het leger was.

De hoofdstukken voorgaande aan dit gedeelte gaan over de instructies voor de bouw van de tabernakel en de hoofdstukken hierna gaan over de uitvoering daarvan. Hier, in hoofdstuk 33, is de tabernakel er nog niet.

Mozes spande de tent, want een klassieke tent is een spantent, een uitgespannen tent op palen die strak getrokken wordt.

Hij spande die tent uit voor zichzelf en zette de tent buiten het kamp van het volk. Hij liet de hele legerplaats voor wat die was.

De tabernakel stond in het midden van het kamp, van de legerplaats. De Leviëten huisden direct rondom de tabernakel, zodat de tabernakel in feite in het midden van het kamp van Levi stond. Alle andere stammen stonden daar weer omheen. Alles was heel ordelijk ingericht.

Die opstelling was ook profetisch voor de geschiedenis van het volk Israël. Alles was op het midden gericht en dat midden was sinds Genesis 2 (het midden des hofs, met de boom des levens) de dominante positie. Datzelfde geldt voor Jeruzalem, dat ook wel de navel der volkeren wordt genoemd. Daar draait het allemaal om.

Deze tent, hier in Exodus 33, wordt ook, net als de tabernakel, de tent der samenkomst genoemd. Daar kwam men samen, zoals wij nu samenkomen voor de troon der genade. Die samenkomst bindt ons.

Maar deze tent stond, in tegenstelling tot de tabernakel, ver van het leger afwijkende. En al wie JEHOVAH zocht ging uit. Het lijkt duidelijk dat Hebreeën 13 hieraan ontleend is.

- 8 En het geschiedde, wanneer Mozes uitging naar de tent, stond al het volk op, en een ieder stelde zich in de deur zijner tent; en zij zagen Mozes na, totdat hij de tent ingegaan was.

Ze keken Mozes, hun aanvoerder, na.
Het ging zoals in Handelingen 1: 11

Hand. 1: 11 Welke ook zeiden (die twee mannen in witte klederen): Gij Galilése mannen, wat staat gij, en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal also komen, gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren.

Het is niet de bedoeling dat we maar wat staan te kijken, maar dat we Hem achterna gaan op een verse en levende weg. Niet letterlijk, maar overdrachtelijk. Hij heeft die ware en levende weg ingeleid. Wat zoekt gij den Levende bij de doden (Lukas 24: 5)? Hij is hier niet, want Hij is van Godswege gesteld tot erfgenaam van het heelal (Hebr. 1: 2). Daarom is Hij nu buiten de legerplaats en daar moeten wij dus ook zijn.

Exodus 33: 9 En het geschiedde, als Mozes de tent ingegaan was, zo kwam de wolkkolom nederwaarts, en stond in de deur der tent, en Hij sprak met Mozes.

‘En een wolk nam Hem weg’. Een wolk is een beeld van de Heilige Geest of van de heerlijkheid des HEEREN, wat weer een andere term is voor Christus. Mozes is buiten de legerplaats, als type van Christus, maar daar is ook de wolkkolom.

Het volk zag het allemaal wel gebeuren, maar deed er niets mee. Net als toen David tot koning gezalfd werd; men deed er niets mee, maar prefereerde Saul als koning. Het was dus wachten op de dood van Saul. Tot die tijd leefde David buiten de legerplaats.

Jonathan was een goede vriend van David en hij zocht David ook op buiten de legerplaats. Jonathan wist overal van, maar als hij een vent geweest was, dan had hij zich bij David gevoegd. Dat deed hij niet en dus liep het slecht met hem af; toen Saul stierf, stierf Jonathan ook. Velen hebben ook veel respect voor de Heere Jezus, maar weigeren Hem achterna te gaan.

Exodus 33 geeft feitelijk de situatie van het Jodendom weer. Men vindt Jezus wel aardig, als mens of als een goede Jood en ook wel als Messias, maar dan met de gedachte dat er in ieder mens een messias kan zitten. En dus is het een ontkenning van de echte Messias. Als het er om ging, moest men niets van de Messias hebben, want men wilde zelf aan de macht blijven. Dus maakt men liever zelf een messias (het gouden kalf) en noemt hem JEHOVAH.

Waarom ging Mozes eigenlijk buiten de legerplaats?

Wel, om verhoogd te worden. En in de tussentijd ging het volk wat anders doen. In plaats van op Mozes te wachten, maakten ze zichzelf een godsbeeld.

Theologen hebben verstand van een godsbeeld, omdat ze zichzelf een godsbeeld gemaakt hebben. Zij hebben zich er zelf één gefiguurzaagd. Maar God openbaart Zich in Christus, Die het Beeld Gods is (zie 2 Kor. 3 en Hebr. 1: 4).

De Schrifgeleerden zeiden tegen de Heere Jezus: 'Toon ons de Vader, en het is ons genoeg...'. Zij erkenden niet dat Hij het Beeld Gods is. Hij is verschenen en zal in de toekomst weer verschijnen. En als Hij wederkomt, dan komt Hij op de Olijfberg, buiten Jeruzalem en zal het gelovig overblijfsel voorgaan naar die gereserveerde plaats in de woestijn, ver buiten de legerplaats, naar Petra. Wie Hem dan liefheeft, zal ook letterlijk Jeruzalem moeten verlaten.

Exodus 31: 18 En Hij gaf aan Mozes, als Hij met hem op den berg Sinaï geëindigd te spreken had, de twee tafelen der getuigenis, tafelen van steen, beschreven met den vinger Gods

32: 1 Toen het volk zag, dat Mozes vertoog van den berg af te komen, zo verzamelde zich het volk tot Auaron, en zij zeiden tot hem: Sta op, maak ons goden, die voor ons aangezicht gaan; want dezen Mozes, dien man, die ons uit Egypteland uitgevoerd heeft, wij weten niet, wat hem geschied is

Het volk verzamelde zich tot Aäron en droeg hem op goden te maken, want zij wisten niet wat er met Mozes gebeurd was.

Elohim is met 'goden' vertaald omdat het een meervoudsvorm is, maar Elohim fungeert in de Bijbel feitelijk als eigennaam voor God.

2 Aäron nu zeide tot hen: Rukt af de gouden oorsierselen, die in de oren uwer vrouwen, uwer zonen, en uwer dochteren zijn; en brengt ze tot mij.

Een beetje afgod maak je van goud, hoewel men ze later van brandhout maakte (zie Jesaja 44).

3 Toen rukte het ganse volk de gouden oorsierselen af, die in hun oren waren; en zij brachten ze tot Aäron.

4 En hij nam ze uit hun hand, en hij bewierp het met een griffie, en hij maakte een gegoten kalf daaruit. Toen zeiden zij: Dit zijn uw goden, Israëel! Die u uit Egypteland opgevoerd hebben.

Weer elohim. Dus goden = god.

5 Als Aäron dat zag, zo bouwde hij een altaar voor hetzelfde; en Aäron riep uit, en zeide: Morgen zal den HEERE een feest zijn!

Aäron richtte een dienst in en zei: 'Morgen zal voor JEHOVAH een feest zijn'. Men gebruikt dus Bijbelse nomenclatuur en schrijft de afgod ook Bijbelse gebeurtenissen toe.

Deze geschiedenis is profetie. Eerst trok men zich niets van Christus aan, toen trok de Heer Zich terug en vervolgens richtten de Joden in ballingschap een godsdienst in met de naam van dezelfde God als de Bijbel. Maar is hij wel dezelfde god als van de Bijbel? Men spreekt over Hem en schrijft hem ook dingen toe, maar in het algemeen zijn dat dingen die men ook aan Baäl of Dagon toeschreef of toezong. Die aardige goede god, die machtig is ons cadeautjes te geven, als we hem tenminste ook een beetje gunstig gezind zijn. Maar de God van de Bijbel verzamelt Zich nu een volk voor Zijn Naam. Hij is Hogepriester en zal Zijn kracht van genade demonstreren, maar in de toekomst deze wereld ook rechtvaardig oordelen.

Naar Bijbelse maatstaven is God Degene Die spreekt en wij zouden horen. Hij maakt Zich openbaar aan de mens. Religie wil de mens bekendmaken aan God en maakt zichzelf een godsbeeld. Dat is niet de God van de Bijbel. De vraag is daarom dan ook aan welke god wij deelhebben; Die van de Bijbel of aan een zelfgemaakte god.

De ideeën die sommige mensen hebben over de Heere Jezus herken je niet uit de omschrijving van Hem uit de Bijbel. Ook de drie-enige God vind je niet in de Bijbel terug. Als je niet begint met te geloven in de God van de Bijbel en als je niet naar Hem luistert, dan creëer je je al snel een eigen god. Luister dus naar Hem.

De hele dienst aan het gouden kalf is een uitbeelding van het niet wachten op de Heer en het zichzelf een godsdienst inrichten. Mozes noemt dat in Deut. 9 afgoderij (zie ook Handelingen 7, waar Stéfanus zegt dat zij, Israël, zich verheugden in de werken van hun eigen handen). Heel veel christenen houden zich helaas bezig met de dienst aan dat gouden kalf.

Hoewel het gouden kalf een uitbeelding is van het Judaïsme, is het op zichzelf een mooie uitbeelding van een godheid. Als zoon van de heilige stier is hij de messias. De stier is ook de aanduiding van de cherubim en de vruchtbaarheid van de stier is ook een uitbeelding van God. Zo is het gouden kalf toch een uitbeelding van Christus, maar historisch gezien was het afgoderij.

Hoe was het mogelijk dat Aäron zich daarvoor leende? Omdat het goed bedoeld was, maar omdat ze het zelf gemaakt hadden, was het afgoderij.

Het sieraad van je oor: het mooiste van je oor is dat je ermee kunt horen. Met dat oor kun je het Woord horen. Daarom zijn het ook gouden oorsierselen. Goud = beeld van koningschap, maar dan eeuwig en onwankelbaar.

Wierook = beeld van priesterschap.

Denk ook aan het doorboren van het oor. Dat is het uitspoelen, het schoonmaken van het oor, zodat de doofheid genezen wordt. Je moet leren horen en daarmee gehoorzamen, want door gehoor te geven aan de Heere God ontvang je eeuwig leven. En hoe minder je geïnteresseerd bent in de waarheid, hoe minder je geïnteresseerd bent in de Bijbel.

Met waarheid kom je in deze wereld niet ver. Daarom moet je uit deze wereld of legerplaats lopen. Het gaat daarbij niet om sociale onaangepastheid, maar om gelijkvormigheid in het denken van deze wereld. Buiten de legerplaats vind je medegelovigen en daarmee zou je gemeenschap hebben.

Als je het lef hebt om buiten de legerplaats te gaan en bovendien het lef hebt daar verantwoordelijkheden op je te nemen, hou er dan wel rekening mee dat je kop eraf gaat; daar zorgt de duivel dan wel voor.

Toch is het de bedoeling dat we daar buiten de legerplaats dienst doen, want de Heere Jezus zei toen Hij wegging: 'Doet handeling totdat Ik kom'. Hij heeft dus verantwoordelijkheden gegeven aan ons, Zijn dienstknechten, opdat wij ons zouden gedragen als zonen. Daarbij wachten we niet af tot de Heer iets voor ons in petto heeft, maar we handelen gewoon.

Aäron deed wat het volk van hem vroeg, maar hij had beter kunnen doen wat de Heer van hem vroeg.

Hij bewierp het goud met een griffie.

Griffie = cheret = griffel, pen, kraspen. Het is verwant aan charat = gegraveerd (Ex. 32: 16). De griffie die Aäron gebruikte is dus een soort beitel of vijl, waarmee het gegotene werd afgewerkt.

Griffie komt verder alleen nog voor in Jesaja 8: 1 en heeft daar de betekenis van schrijven. Daar gaat het over geschriften. De griffie die Jesaja gebruikte is dus een soort pen, waarmee je kon schrijven in bijvoorbeeld zand, steen, klei of hout.

Bewerpen = tsoer = letterlijk: krimpen: vorm krijgen of geven.

Aäron graveerde een ding, net zoals de stenen tafelen met de vinger Gods beschreven waren. Het gaat dus over wat God gegraveerd had tegenover wat Aäron gegraveerd had. Dus de Geschriften van God, de Bijbel, tegenover de Joodse Talmoed geschriften, of de r.k. geschriften of die van de protestanten, de drie formulieren van enigheid.

Niet de Thora en ook niet de Bijbel, maar de Babylonische- en Jeruzalemse Talmoed vormen de basis van het Judaïsme. En zoals Aäron eerst een mal maakte waarin het goud gegoten werd tot een kalf, zo is ook het Judaïsme netjes uitgedacht en daarna vastgelegd in geschriften.

Kalf = egel = rond, cirkel, een bocht maken, een andere richting inslaan, in het rond bewegen, verdraaien, krom maken (viciëuze cirkel).

Gel of gal is dus iets wat rond is, maar egel kan ook ontaarden in 'cirkel' of 'in het rond bewegen' (vandaar kalf, want kalveren dartelen in het rond). Denk aan een

noodlottige kringloop van oorzaak en gevolg, of een redenering waarbij de conclusie steeds weer tot het uitgangspunt leidt.

Egel is verwant aan akal = afwijken, buigen, verdraaien (zie Habakuk 1: 4).

Kalven = braken, afbrokkelen (de grond kalft, de ijberg kalft), of een andere weg inslaan. Net als kolven = afwijken.

Men wijkt af van de Heere. Men haalt wat bij Hem vandaan.

Het volk doet de oorsierselen af, want het wil niet horen en maakt zichzelf een kalf. Men wijkt af van God. En... net zo min als het kalf JEHOVAH is, net zo min is Allah JEHOVAH. Het is een afwijking van Bijbelse waarheid. Islamiëten zeggen dat de Bijbel weliswaar ook een heilig geschrift is, maar dat de koran het laatste woord heeft. En wat te denken van de rooms-katholieke kerk; daar heeft het gezag van de kerk het laatste woord, boven de Bijbel. Datzelfde geldt voor de belijdenisgeschriften van de protestantse en evangelische kerken. De Bijbel is wel een heilig boek, maar de statuten zijn doorslaggevend, ook al wordt het, als men daarmee geconfronteerd wordt, ontkend.

Hier, in Exodus 32, vind je dus de introductie van het Judaïsme, maar het gaat niet om menselijke organisaties, maar om de dienst aan God.

Matth. 15: 2 Waarom overtreden Uw discipelen de inzettingen der ouden?
Want zij wassen hun handen niet, wanneer zij brood zullen eten.

Het gaat niet over hygiëne, maar om religieuze inzettingen.

- 6 En gij hebt *alzo* Gods gebod krachteloos gemaakt door uw inzetting.
- 7 Gij geveinsden! Wel heeft Jesaja van u geprofeteerd, zeggende:
- 8 Dit volk genaakt Mij met hun mond, en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij; (Jesaja 29: 13)
- 9 Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, *die* geboden van mensen zijn.

Dat zijn uitspraken van de Heere Jezus over het Judaïsme.

- Markus 7: 6 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Wel heeft Jesaja, van u, geveinsden, geprofeteerd, gelijk geschreven is: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij.
- 7 Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, *die* geboden *zijn* der mensen;
 - 8 Want, nalatende het gebod Gods, houdt gij de inzettingen der mensen, *als namelijk* wassingen der kannen en drinkbekers; en andere dergelijke dingen doet gij vele.

- 9 En Hij zeide tot hen: Gij doet *zeker* Gods gebod wel te niet, opdat gij uw inzetten zoudt onderhouden.

Dát is het gouden kalf, inzetten, in de naam des Heeren, maar zelf bedacht. En daar is de legerplaats vol van.

Het vormgeven, gieten en graveren van het gouden kalf is dus een uitbeelding van het Jodendom, onder leiding van de priesters. In werkelijkheid gaat het om de verloochening van de Heer en Zijn Woord. Het wordt in de plaats gesteld van Christus en Zijn Woord. Vandaar dat men ook geen oog had voor de beloften, hoewel ook bij hen hun hoop op de Messias was gesteld, maar zij kenden de Schriften niet.

Daarnaast fungeert het Jodendom als voorbeeld voor alle religie; zelf een godsbeeld creëren en dat aanbidden. En als er dan wonderen gebeuren, dan schrijft men die toe aan die zelfgemaakte god.

- Exodus 32: 20 En hij nam dat kalf, dat zij gemaakt hadden, en verbrandde het in het vuur, en vermaalde het, totdat het klein werd, en strooide het op het water, en deed het den kinderen Israëls drinken.
- 21 En Mozes zeide tot Aäron: Wat heeft u dit volk gedaan, dat gij *zulk* een grote zonde over hetzelfde gebracht hebt?
- 22 Toen zeide Aäron: De toorn mijns heren ontsteke niet! Gij kent dit volk, dat het in den boze *ligt*.
- 23 Zij dan zeiden tot mij: Maak ons goden, die voor ons aangezicht gaan, want dezen Mozes, dien man, die ons uit Egypteland opgevoerd heeft, wij weten niet, wat hem geschied zij.
- 24 Toen zeide ik tot hen: Wie goud heeft, die rukke het af, en geve het mij; en ik wierp het in het vuur, en dit kalf is er uit gekomen.
- 25 Als Mozes zag, dat het volk ontbloot was (want Aäron had het ontbloot tot verkleining onder degenen, die tegen hen hadden mogen opstaan),
- 26 Zo bleef Mozes staan in de poort des legers, en zeide: Wie den HEERE toebehoort, *kome* tot mij! Toen verzamelden zich tot hem al de zonen van Levi.

Als Mozes zag dat het volk ontbloot was:

Ontbloot = para = letterlijk: losgemaakt, ontaard; d.i. ontslagen, buiten controle gebracht.

Para hangt samen met pri = vrucht = breken, produceren, uitbreken, voortbrengen. 'Gij zult uitbreken' = gij zult voortbrengen. Eventueel het losmaken van kleding. Maar... buiten controle, ontaard.

Het volk had zich dus niet ontdaan van hun kleding, maar van hun Heer.

Verkleining uit vers 25 = shimtsah = letterlijk: fluisteren, mompelen, maar ook: belachelijk maken, over iemand roddelen.

Het volk was dus door Aäron ontaard en daardoor belachelijk gemaakt tegenover hun vijanden. De vijanden lagen op de loer. Ze wisten dat ze nooit van Israël konden winnen. Ook 40 jaar later niet, toen Rachab bij Jericho koos voor dat machtige volk, omdat zij gehoord had van al de wonderen die de God van Israël gedaan had. De omgeving wist dus hoe het zat en had respect voor de God van Israël. En dus, door het maken van een eigen god, maakten zij zich belachelijk en kwetsbaar. En voor zover zij nog de overwinning behaalden, gebeurde dat alleen wanneer ze trouw waren aan de Heer. Dat gebeurt tot aan de dag van vandaag. Zoals Israël zich hier belachelijk maakte, zo gebeurde dat ook bij de splitsing van het rijk in twee en tien stammen, waarbij de tien stammen meteen begonnen met het vereren van gouden kalveren; hoewel Israël op dat moment het grootste rijk ter wereld was, volgens de Bijbel.

Jerobeam maakte Israël toen ook belachelijk en het is daarna nooit meer goed gekomen.

Natuurlijk waren er ten tijde van de Heere Jezus enkelen die meenden dat het Koninkrijk terstond zou openbaar worden, toch meende het merendeel dat niet en dus werd Jeruzalem verwoest.

Israël was door God uitverkoren en gesteld als koninklijk en priesterlijk volk. Zij hadden de verantwoordelijkheid om de God van Abraham, Izaak en Jakob bekend te maken aan alle volken, maar deden het niet. Waarom zouden ze ook? Al die volken hadden toch al een religie, net als het Joodse volk zelf.

Aan dat religieuze volk werd ten tijde van de Heere Jezus het Evangelie gepredikt. God had immers ook gezegd dat er altijd een gelovig overblijfsel zou zijn. Maar toen de Heere Jezus kwam tot de Zijnen, toen hebben ze Hem niet aangenomen. Ze hadden kunnen weten dat Hij komen zou, maar ze waren religieus en dus onwetend. Daarom hebben ze JEHOVAH ELOHIM ingeruild voor het gouden kalf.

Wat voor 'ismen' je ook hebt, het is altijd religie: het opleggen van regels, ongeacht of er nu een god aan te pas komt of niet.

Titus 1: 10 Want er zijn ook vele ongeregelde, ijdelheidsprekers en verleiders van zinnen, inzonderheid die uit de besnijdenis zijn;
11 Welken men moet den mond stoppen, die gehele huizen verkeren, lerende wat niet behoort, om vuil gewins wil.

Huizen = plaatselijke gemeenschappen der gelovigen.

Vuil gewins wil = het gaat om het rendement van het geïnvesteerde.

12 Een uit hen, zijnde hun eigen profeet, heeft gezegd: De Kretensen zijn altijd leugenachtig, kwade beesten, luie buiken.

- 13 Deze getuigenis is waar. Daarom bestraf hen scherpelijk,
opdat zij gezond mogen zijn in het geloof.
- 14 En zich niet begeven tot Joodse fabelen, en geboden der
mensen, die *hen* van de waarheid afkeren.

De Kretenzen zijn leugenachtig, kwade geesten en luie buiken. Dat is waar.
Dit komt uit een gedicht van een Kretenzer.
Joodse fabelen = het Judaïsme. Het zijn de verhalen die verbonden zijn aan de
wet.

Het Woord van God verandert ons; niet in de eerste plaats aan de buitenkant,
maar aan de binnenkant. De buitenkant verbeteren maakt je per definitie tot een
huichelaar. Dat maakt de mens ongevoelig voor de waarheid. De binnenkant kan
eventueel wel z'n uitwerking hebben op de buitenkant, maar andersom niet.
Men zegt wel eens dat het een christelijk werk is om heidenen te bekeren en dat
het een heidens werk is om christenen te bekeren. Je kunt ze de waarheid
voorhouden, maar het helpt geen snars. Hoe meer wet en regels, hoe meer je je
van de waarheid afkeert en de Bijbel dichtslaat. Men is vooral druk bezig met de
organisatie te managen. Natuurlijk moeten er dingen georganiseerd worden,
omdat dat gewoon praktisch is, maar het gaat om de waarheid.

- 15 Alle dingen zijn wel rein den reinen, maar den bevlechten en
ongelovigen is geen ding rein, maar beide hun verstand en
geweten zijn bevlekt.

Dat het hier over de wet gaat, blijkt wel uit dit vers. Natuurlijk, die
reinheidswetten waren op zichzelf wel nuttig, voor het vlees, maar ze hebben
niets met de dienst aan God te maken.

- 16 Zij belijden, dat zij God kennen, maar zij verloochenen *Hem*
met de werken, also zij gruwelijk zijn en ongehoorzaam, en tot
alle goed werk ongeschikt.

Dat is keihard en in de eerste plaats gericht tegen de Joodse fabelen.
Die Joodse fabelen zijn in werkelijkheid niet van Mozes en als dat wel zo zou zijn,
wij zijn daarvan verlost en leven in vrijheid en Hij heeft ons bekwaam gemaakt
om de levende God te dienen, ondanks wie wij zijn, want wij zijn in onszelf
onbekwaam. Maar Hij wil ons gebruiken, als we ons tenminste los weten te
maken van menselijke inzetten. Wij zouden tot de Heer komen en dan stelt Hij
ons een loopbaan voor en zegt: 'Red je! Ik zie je daar'. De verantwoordelijkheid
voor ons leven ligt bij ons, maar Hij zal heus wel een keer de helpende hand
uitsteken.

Kol. 2: 2 Opdat hun harten vertroost mogen worden, en zij
samen gevoegd zijn in de liefde, en *dat* tot allen rijkdom der

- 3 volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en den Vader, en van Christus. In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn.

Het is een schat die wij hebben in aarden vaten (2 Kor 4: 7).

- 4 En dit zeg ik, opdat niet iemand u misleide met beweegredenen, die een schijn hebben.

Het lijkt heel wat, maar het zijn allemaal holle frasen.

- 8 Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus;

filosoof = vriend van de wijsheid, maar in de praktijk is dat vrijwel nooit zo want filosofen verzinnen doorgaans zelf een zingeving van het leven en vervolgens proberen ze er inhoud aan te geven. Hier wordt dat ijdele verleiding genoemd. Dat is voedsel waarvan je nooit verzadigd raakt.

Het is overlevering der mensen en het zijn de eerste beginselen der wereld. Dat zijn de principes die in de wereld gelden = wet. Zij leiden ons van Christus af en niet naar Hem toe. Dat is precies waar het de duivel om gaat.

Buiten God en Christus heeft het leven geen zingeving. Alles is ijdelheid en kwelling des geestes. De zin is er pas als de Heer zin geeft aan het leven. Wij zijn allemaal holle vaten en het is de bedoeling dat de Heer die vult. Het gaat dus niet om de versiering of de heerlijkheid van het vat, maar om de inhoud daarvan. Of het vat nu mooi is of niet, het vat gaat net zolang te water tot die barst. Als je je wilt laten vullen met alles wat tot het leven en de Godzaligheid behoort, pas dan heeft het leven zin.

Dat vind je in de hemel, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods. En je vindt het buiten de legerplaats. Daarom zou je uitgaan, Hem tegemoet. Denk aan Grote Verzoendag: de twee bokken. De ene bok werd geslacht en het bloed werd in het heiligdom gebracht; de andere bok werd de woestijn ingestuurd, buiten de legerplaats.

Die twee bokken stellen in de eerste plaats de Heere Jezus Christus voor en daarna ook ons. Wij gaan aan de ene kant in het heiligdom en aan de andere kant buiten de legerplaats, in de woestijn. Daar kan heus gegraasd worden, hoewel er daar geen overvloed is, maar de natuur heeft daar gewoon z'n loop, ook voor ons.

Je kunt niet kiezen; het is allebei, buiten de legerplaats en in het heiligdom, of niets. In de legerplaats kun je nooit voldoen aan wat anderen van je verwachten, simpelweg omdat we er niet bijhoren. Dat maakt het zo moeilijk en dat brengt ook smaadheid met zich mee.

Daarom zouden we de overste Leidsman des geloofs volgen en voor de rest wachten we op de Heer Die ons zal verheerlijken en we wachten op het moment dat wij met Hem in heerlijkheid geopenbaard zullen worden. Onze tijd komt pas in de wederkomst van Christus. Dan zal blijken wat geloof en wat genade vermag.

Geloof is volstrekt het tegengestelde van religie. Religie is levensgevaarlijk en geeft een zware begrenzing aan wat de Heer aan ons kan doen. Als we ons overgeven aan religie, dan lijden we daardoor schade. Ziet daarom toe dat wij niet verliezen de arbeid die wij gearbeid hebben, opdat wij een vol loon mogen ontvangen.